

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/154/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322203963
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322203963.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, C., zastúpená advokátom: JUDr. Martin Kubovič, LL.M, MSc, so sídlom M. R. Štefánika 3080/14, Sereď, proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/XX, C., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 22C/55/2022-57 zo dňa 4. novembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa vyhotovovania obrazových záznamov žalobkyne, priblíženia k žalobkyňi na vzdialenosť 50 m, jej sledovania a prenasledovania až do právoplatného skončenia vo veci samej, povinnosť zdržať sa vstupu do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území C., obec C., okres Galanta vedenej Okresným úradom Galanta, odborom katastrálnym na LV č. XXXX zapísanej ako byt číslo XX, poschodie X, vchod XX nachádzajúci sa v bytovom dome súpisné číslo XXXX na parcelách číslo 254, 255, 256, 257 a 258, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve 105/10000 až do právoplatného skončenia vo veci samej).

Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1 a ods. 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2 a čl. 11 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/58/2020 zo dňa 15.12.2020 (nadobudol právoplatnosť dňa 13.1.2021) bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené, po rozvode manželstva sa žalobkyňa odsťahovala do bytu svojej matky (A. E.) na adresu F. E. G. XXXX/XX, C., v ktorom aj v súčasnosti býva, ktorý je zároveň jej obydľím. Od rozvodu manželstva robí žalovaný žalobkyňi schválnosti, sleduje ju, neustále sa s ňou snaží nadviazať kontakt a stále nalieha, aby sa k nemu vrátila. Žalobkyňa žalovanému opakovane hovorila, aby s tým prestal, že sa k nemu už nevráti. Podľa tvrdení žalobkyne je žalovaný žiarlivý a stále ju podozrieva zo všetkého možného. Žalobkyňa vie, že ju žalovaný sleduje, pretože ho dňa 2.4.2022 pristihla pri tom ako ju sleduje na Kaskádach, keď bola zbierať medvedí cesnak. Keď bola v aute a všimla si žalovaného, tak nevystúpila, ale zamkla sa a žalovaný stále pešo krúžil okolo auta žalobkyne. Žalovaný ju sledoval aj keď bola v Hlohovci na joge, ona ho tam síce nevidela, ale počas rozhovoru žalobkyne so žalovaným sa žalovaný prezradil tým, že sa jej pýtal na to, s akým dlhovlasým mužom sa bozkávala. Teda musel vidieť, že pri odchode z jogy sa žalobkyňa bozkom na líce pozdravila cvičiteľovi. V marci 2022 sa asi 2 až 3-krát stalo, že išla do výťahu v bytovom dome, kde momentálne býva u mamy a žalovaný ju sledoval, vošiel do bytovky, chytil dvere od výťahu, nedovolil jej ich zavrieť a vytváral na ňu nátlak, stále

jej rozprával, aby sa k nemu vrátila. Vtedy žalobkyňa pustila tašky s nákupom na zem a on si to potom uvedomil a pustil dvere. Druhýkrát sa stalo, že žalobkyňa kopla žalovaného tak, že ho nohou odtlačila od seba preč, aby pustil výťah a tretíkrát, keď ju takto sledoval do bytovky, tak ani nepočkala na výťah a vybehla hore po schodoch. Keď išla ku kaderníčke, nevie presne či to bolo v januári alebo februári 2022, tak keď išla pešo po ulici žalovaný išiel pomaly vedľa nej popri chodníku a sledoval kam ide, dokonca potom aj vošiel do kaderníctva. Koncom mája, resp. začiatkom júna 2022 bola so spoločným kamarátom žalobkyne a žalovaného na káve oproti činžiaku, kde býva jej mama a žalovaný sa tam objavil, oslovil ich, že čo tam robia. Kamarát odišiel, žalobkyňa prešla k svojmu autu, žalovaný ju nasledoval, tak sa zamkla a on chcel otvoriť auto, ale nepodarilo sa mu a žalobkyňa odišla. Dňa 17.6.2022, podľa tvrdení žalobkyne, žalovaný prišiel do reštaurácie AB v Seredi, kde bola so spolužiačkami, pričom v čase jeho príchodu sa nachádzala na toalete a kontaktovala ju spolužiačka, aby nevychádzala z toalety, alebo použila iný východ. Dňa 25.6.2022 ju žalovaný čakal pred bytovým domom, kde býva, pričom keď vychádzala, vstúpil do priestorov bytového domu so zámienkou, že chce len prejsť, avšak následne ju prenasledoval k autu. Dňa 26.6.2022 prišiel podľa tvrdení žalobkyne žalovaný bez pozvania na rodinný obed k jej matke, pričom žalobkyňa ihneď opustila byt. Dňa 6.7.2022 mal žalovaný prenasledovať žalobkyňu po meste C., kde ju obťažoval svojou prítomnosťou, až bola nútená zavolať mestskú políciu. Dňa 25.7.2022 mal žalovaný prenasledovať žalobkyňu do obchodného domu Lidl v Seredi, kde svoje vozidlo zaparkoval vedľa motorového vozidla žalobkyne, pričom jej do nákupného košíka vkladal tovar. Dňa 1.8.2022 žalovaný vyhľadal žalobkyňu v podniku Retro v Seredi, kde bola s mamou a dcérou a bez ich súhlasu si k nim prisadol. Žalovaný si žalobkyňu aj fotí a navštevuje takmer každý deň byt jej matky, pričom tento byt je obydľím a súkromím žalobkyne. Správanie žalovaného je neúnosné, jeho konanie žalobkyňu obťažuje a má z neho strach a obavu, je nevyhnutné, aby súd dočasne upravil pomery medzi stranami.

Okresný súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Z predložených listinných dôkazov vyplývalo, že žalobkyňa podala trestné oznámenie na žalovaného pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b) Trestného zákona, pričom vec bola OO PZ Sereď odovzdaná Okresnému úradu Galanta na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Žalobkyňa ďalej nárok osvedčovala zápisnicou o prejednávaní priestupku zo dňa 6.6.2022, v ktorej žalobkyňa sama uvádza, že žalovaný na ňu nekričí, nenadáva jej, fyzicky na ňu neútočí, snaží sa ju presvedčiť, aby sa k nemu vrátila. Okresný súd nemal za osvedčené, že by žalovaný ohrozoval fyzickú integritu žalobkyne. Žalobkyňa v návrhu uvádza, že je potrebné neodkladne upraviť pomery medzi žalobkyňou a žalovaným, pretože správanie žalovaného je neúnosné, jeho konanie žalobkyňu obťažuje a má z neho strach a obavu. Žalobkyňa neodôvodnila z akého dôvodu má zo žalovaného strach, resp. obavu, neuviedla akým spôsobom ohrozuje jej duševnú integritu a ani skutočnosť, že by k takému ohrozeniu došlo neosvedčila. Žalobkyňa neosvedčila nárok, ktorému sa má navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana a ani naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení sú rozhodujúce skutočnosti existujúce v čase vydania rozhodnutia, pričom žalobkyňa posledný konkrétny útok, ktorý sa mal zo strany žalovaného uskutočniť opisuje dňa 1.8.2022, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala až dňa 18.10.2022. Zároveň incidenty, ktoré žalobkyňa opisuje v žalobe, žalobkyňa neosvedčila. Žalobkyňa návrh na neodkladné opatrenie postavila iba na svojich tvrdeniach. Priestupkové konanie začaté na základe jej oznámenia zo dňa 28.3.2022 bolo zastavené a trestné oznámenie podané žalobkyňou dňa 9.8.2022 bolo odovzdané Okresnému úradu v Galante na prejednanie priestupku, pričom ako vyplýva z výsluchu žalovaného v predmetnom trestnom konaní, žalovaný sa vyjadril ku každému stretnutiu so žalobkyňou, vysvetlil ako k nim došlo a uviedol, že stretnutia so žalobkyňou sú náhodné, keďže bývajú v jednom meste a na adresu F. E. G. XXXX/XX, C. chodí navštevovať svojho syna, pretože tam odišiel bývať, a keďže tam býva žalobkyňa tak sa s ňou občas stretne, ale väčšinou tam chodíeva, keď žalobkyňa nie je doma. Keď je žalobkyňa doma tak svokra žalovaného do bytu nepustí a syn príde za žalovaným ku vchodu. Z rozvodového rozsudku mal okresný súd preukázané, že z manželstva žalobkyne a žalovaného pochádza maloletý syn, ktorý bol zverený do starostlivosti žalobkyne a styk otca s maloletým zostal bez úpravy, keďže žalobkyňa a žalovaný v konaní zhodne navrhli, aby bol styk bez obmedzenia.

O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia okresný súd nerozhodoval, nakoľko uvedené rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej, ktorým sa končí konanie.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa, ktorým navrhla zmenu vyhovením návrhu v celom rozsahu s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovala tým, že nesúhlasí s právnym názorom okresného súdu v odseku 21 odôvodnenia napadnutého uznesenia (zrejme mala na mysli odsek 20 odôvodnenia napadnutého uznesenia, pozn. odvolacieho súdu), že žalobkyňa neodôvodnila z akého dôvodu má zo žalovaného strach, resp. obavu, neuviedla akým spôsobom ohrozuje jej duševnú integritu a ani skutočnosť, že by k takému ohrozeniu došlo neosvedčila. Jej tvrdenie, že ju žalovaný sleduje a prenasleduje je jeden výrok. Druhý výrok je, že má strach a obavu. Prvá logická súvislosť medzi týmito dvoma výrokmi je, že má strach z dôvodu, že ju žalovaný sleduje a prenasleduje. Druhá logická súvislosť medzi týmito výrokmi je, že žalovaný svojím konaním ohrozuje jej duševnú integritu. Problém riešila na polícii, z čoho logicky vyplýva, že má z konania žalovaného strach a obavu. V návrhu jednoznačne uviedla, že konanie žalovaného ju obťažuje a má z neho strach, obavu. Preukázala dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zákon č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 – ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie postupom podľa § 387 CSP potvrdil.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty žalobkyne predostreté ňou v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha voči žalovanému zaplata sumy 3.000,- Eur titulom práva na ochranu osobnosti (ochranu súkromia).

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval). Súd prvej inštancie správne zamietol návrh žalobkyne ako nedôvodný.

Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,

b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, ods. 2 k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, ods. 3 ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Neodkladné opatrenie má preto slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv, ak naliehavosť situácie vyžadovala okamžitý zásah súdu. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ďalším zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z charakteru neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že pred jeho nariadením súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu

k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.). Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1092 s.).

Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu.

Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, pričom osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti (na základe čoho súd z nich pri rozhodovaní vychádza). Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

Požiadavku na neodkladnú úpravu pomerov odôvodňuje žalobkyňa tým, že od rozvodu manželstva robí žalovaný žalobkyňu schválnosti, sleduje ju, neustále sa s ňou snaží nadviazať kontakt a stále nalieha, aby sa k nemu vrátila. Žalovaný si žalobkyňu aj fotí a navštevuje takmer každý deň byt jej matky, pričom tento byt je obydľím a súkromím žalobkyne. Správanie žalovaného je neúnosné, jeho konanie žalobkyňu obťažuje a má z neho strach a obavu. K návrhu žalobkyňa pripojila predvolanie na prejednanie priestupku na deň 6.6.2022, zápisnicu o prejednávaní priestupku č. OU-GA-OVVS-2022/007199 na Okresnom úrade Galanta, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 6.2.2022, rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 12P/58/2020-128 zo dňa 15.12.2020, uznesenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Sereď ČVS: ORP-508/SE-GA-2022 zo dňa 13.9.2022, výpis z listu vlastníctva č. XXXX, potvrdenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Šoporňa zo dňa 28.3.2022.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka možno nazvať generálnou klauzulou ochrany a ochrana osobnostných práv zakotvených v Občianskom zákonníku je postavená na základných zásadách: 1. osobnostné práva sú absolútnym subjektívnym právom každej fyzickej osoby a majú nehmotný

charakter, 2. ochrana osobnosti prináleží fyzickej osobe. Táto je aktívne legitimovaná na uplatnenie práva na ochranu osobnosti (zásahom môže byť porušené právo na ochranu viacerých občanov a potom všetci súčasne alebo ktorýkoľvek z nich /nezávisle od seba/ má právo obrátiť sa so svojim návrhom na súd) a ochrana právnických osôb je zakotvená v § 12 Obchodného zákonníka a v § 19b Občianskeho zákonníka, 3. občianskoprávna ochrana osobnosti je zodpovednosťou objektívnou. Zavinenie alebo úmysel nie sú potrebné, 4. osobnostné práva nemožno dediť (podľa § 15 Občianskeho zákonníka prechádza právo na ochranu osobnosti po smrti občana manželovi a deťom, pokiaľ ich niet, jeho rodičom).

Neoprávneným zásahom je každé konanie objektívne spôsobilé dosiahnuť do práva fyzickej osoby chráneného v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka. Zásah do osobnostných práv musí byť neoprávnený, teda v rozpore s objektívnym právom. Predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je existencia neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby a to, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených § 11 Občianskeho zákonníka. Stačí, aby zásah bol spôsobilý narušiť alebo ohroziť tieto práva, nevyžaduje sa priame vyvolanie zásahov.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Ustanovenie § 13 Občianskeho zákonníka obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti. Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa tohto ustanovenia je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Jedným z prostriedkov ochrany osobnostných práv je návrh na upustenie od neoprávnených zásahov (negatívna žaloba). Návrh na upustenie od neoprávnených zásahov do osobnostného práva musí smerovať k zastaveniu ďalšieho rušenia tým, že sa žiada právne zistenie, že zasahujúci subjekt nie je oprávnený na také zásahy, ako aj tým, že sa usiluje o vydanie zákazu ďalšieho rušenia.

V zmysle citovaného ustanovenia § 325 ods. 1 CSP predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia ešte pred rozhodnutím vo veci samej je bezodkladná potreba dočasnej úpravy pomerov strán alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Potreba dočasnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie musí byť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčená, t. j. musí sa javiť ako pravdepodobná; nárok samotný teda nemusí preukázaný. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami sporu, ak tieto vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu, a ak sa právny vzťah medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Zároveň platí, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje neodkladné opatrenie, urobiť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti, resp. neprípustnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 CSP). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia na zreteli, že neodkladné opatrenie

je opatrením výnimočnej povahy, a preto by malo povinnú stranu obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere, pretože iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o neodkladnom opatrení.

Je potrebné zdôrazniť, že osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Riadne dokazovanie súd v zmysle § 185 a nasl. CSP nevykonáva a o návrhu je povinný rozhodnúť v zákonnej lehote do 30 dní od jeho doručenia. V danom prípade predpokladom pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia bolo, aby navrhovateľ osvedčil splnenie dvoch základných podmienok, a to jednak potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán (§ 325 ods. 1 CSP) a zároveň osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP). Neodkladným opatrením sa žalobkyňa domáha upustenia od neoprávnených zásahov do jej práva na ochranu súkromia (§ 11 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o návrh žalobkyne v časti zdržať sa vyhotovovania obrazových záznamom žalobkyne, odvolací súd má za to, že žalobkyňa neosvedčila, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu osobnostných práv žalobkyne spôsobom, ktorého zdržania sa žalobkyňa neodkladným opatrením domáha. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa (iba) tvrdila, že žalovaný si žalobkyňu fotí. Keďže súd v konaní o neodkladnom opatrení nevykonáva dokazovanie, vychádza zo skutkových okolností, ktoré má osvedčené, preto pri rozhodovaní o tomto návrhu žalobkyne musel vychádzať iba z tých skutočností, ktoré medzi stranami nastali a ktoré má listinnými dokladmi osvedčené. S ohľadom na uvedený obsah návrhu žalobkyne, odvolací súd konštatuje, že nemá osvedčené tvrdenie žalobkyne o (neoprávnenom) vyhotovovaní obrazových záznamom žalobkyne žalovaným, keďže žalobkyňa okrem uvedeného iné skutkové tvrdenie a ani iný dôkaz vo vzťahu k tvrdenému vyhotovovaniu obrazových záznamom neoznačila, a ani nepredložila. S ohľadom na uvedené okresný súd správne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uvedenej v tomto odseku zamietol, preto odvolací súd postupom podľa § 387 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdil.

K navrhovanému zákazu priblíženia sa žalovaného k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, jej sledovania a prenasledovania ako aj v časti uloženia povinnosti zdržať sa vstupu do predmetnej nehnuteľnosti (byť matky navrhovateľky) odvolací súd konštatuje nižšie uvedené.

Zákonnou podmienkou pre uloženie neodkladným opatrením, aby sa strana na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, je hrozba, že konaním tejto strany môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby, vyžaduje sa, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne došlo. Telesnú alebo duševnú integritu zákon bližšie nešpecifikuje.

Neodkladné opatrenie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

Obsah neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) Civilného sporového poriadku vychádza zo znenia článku 3. 1. nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná,

duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou, a pod. Pokiaľ ide o účinky tohto druhu neodkladného opatrenia, najzávažnejší je zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto (§ 325 ods. 2 písm. f/ CSP), kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť (§ 325 ods. 2 písm. h/ CSP) ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť. Kumulácia neodkladných opatrení podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) Civilného sporového poriadku nie je vylúčená.

Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, maldevelopment a podobne. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012).

Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, neužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násillím. Osobitnou formou násillia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násillím je aj nezabránenie násilliu.

K navrhovanému zakazu priblíženia žalovaného k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, jej sledovania a prenasledovania ako aj v časti uloženia povinnosti zdržať sa vstupu do predmetnej nehnuteľnosti (byť matky navrhovateľky) odvolací súd má za to, že žalobkyňa neosvedčila fyzické násillie (vôbec), ktorého by sa mal žalovaný vo vzťahu k žalobkyni dopúšťať, a ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia. Pričom aj súd prvej inštancie uzavrel, že nemal osvedčené, že by žalovaný ohrozil fyzickú integritu žalobkyne, a správne v napadnutom uznesení poukázal na to, že z obsahu zápisnice zo dňa 6.6.2022 (na čl. 4) vyplýva, že žalovaný na žalobkyňu fyzicky neútočí. Uvedený záver v odvolaní žalobkyňa nenapadla (výslovne) odvolacou argumentáciou.

Pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie v poslednej vete odseku 20 odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorý žalobkyňa namieta, odvolací súd konštatuje, že nestačí len logický súvis medzi možným konaním žalovaného, z ktorého má žalobkyňa strach (obavy) a ohrozením duševnej integrity, ale je potrebné osvedčiť taký stupeň intenzity psychického násillia zo strany žalovaného (ktorého by mal žalovaný voči nej dopúšťať), ktorý by odôvodnil nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedené však v danej veci naplnené nebolo, keď žalobkyňa dôkazy osvedčujúce ohrozenie (ani) duševnej integrity žalobkyne konaním žalovaného nedoložila. Na tomto závere nič nemení ani priestupkové konanie začaté na základe jej oznámenia, ktoré bolo zastavené (rozhodnutie o priestupku číslo OU-GA-OVVS-2022/007199-005, ani podanie trestného oznámenia zo dňa 9.8.2022 na žalovaného pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, ktoré bolo odovzdané Okresnému úradu Galanta na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Uvedené skutočnosti neosvedčujú, že by žalovaný žalobkyňu v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozoval (fyzickú) duševnú integritu, bez ohrozenia ktorej nie je dôvod nariaďovať neodkladné opatrenia v podobe zákazu priblíženia či vstupu do domu alebo bytu. Konanie žalovaného opísané žalobkyňou v trestnom oznámení (zaevidovanom na Obvodnom oddelení PZ Sereď pod ČVS: ORP-508/SE-GA-2022) bude predmetom prejednanja na Okresnom úrade Galanta v rámci konania o priestupku proti občianskeho spolunažívania podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch (uznesenie OR PZ v Galante ČVS: ORP-508/SE-GA-2022 zo dňa 13.9.2022).

Odvolací súd má za to, že v danej veci žalobkyňa neosvedčila potrebnosť nariadenia neodkladného opatrenia ako jeden zo základných predpokladov pre jeho nariadenie a rovnako nebola osvedčená naliehavá potreba upraviť vzájomné vzťahy strán sporu neodkladným opatrením v znení, ktoré určila žalobkyňa. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vychádza predovšetkým z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, v ktorom má jeho navrhovateľ povinnosť (ak chce byť v konaní úspešný) uviesť rozhodujúce skutočnosti o opodstatnenosti (dôvodnosti) svojho nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana. Žalobkyňa (aj) podľa názoru odvolacieho súdu nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by osvedčila a podporila záver o bezodkladnej a naliehavej potrebe úpravy pomerov medzi stranami sporu týkajúcej sa jej ochrany súkromia. Žalobkyňa v návrhu uviedla, že žalovaný ju naposledy vyhľadal dňa 1.8.2022, pričom po tomto dátume žalobkyňa nešpecifikovala ďalšie udalosti, ktoré by naznačovali v návrhu opisované správanie žalovaného, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala až dňa 18.10.2022, čo aj podľa odvolacieho súdu popiera nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov. Z časového aspektu nevyplýva skutočný právny záujem žalobkyne na zabezpečení dosiahnutia účelu súdneho konania, ktoré „spočíva vo vytvorení situácie pre efektívne využitie procesných mechanizmov slúžiacich na to, aby sa v konaní pokračovalo bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého ide, bez toho, aby sa v konaní vo veci samej nedosiahol výsledok, ktorý už neovplyvní hmotnoprávne postavenie účastníkov konania“ (Mazák, J.: Zabezpečovacie prostriedky v civilnom procese, 1997, str. 87 - 88).

Záverom odvolací súd poznamenáva, že neodkladné opatrenie nie je bežným nástrojom zabezpečenia práva. Ide o výnimočný prostriedok zasahujúci vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V prípade nariadenia každého neodkladného opatrenia o nariadenie ktorého strana, prezentujúci svoj subjektívny pohľad na vec požiada, by došlo k suplovaniu riadneho procesného nástroja ochrany už porušených práv a to žaloby, doručením ktorej súdu sa procesné konanie začína a vytvorí sa tak priestor na riadne preukázanie nároku.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie aj v časti zákazu priblíženia žalovaného k žalobkyne na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, jej sledovania a prenasledovania ako aj v časti uloženia povinnosti zdržať sa vstupu do predmetnej nehnuteľnosti, podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď ani v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie neexistovala potreba bezprostrednej úpravy pomerov, pričom námietky žalobkyne uvádzané v odvolaní neodôvodňujú prípadnú zmenu napadnutého rozhodnutia. V súvislosti s formálnou citáciou odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), e), f) CSP, odvolací súd konštatuje, že nestačí len formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí

naplnenie odvolacieho dôvodu, čo odvolateľka nenaplnila (preto ani uvedené formálne odvolacie dôvody nepovažoval odvolací súd za dôvodné).

Odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobkyňa považuje za dostatočne osvedčený nárok na ochranu svojho súkromia, ktorému sa neposkytla neodkladná ochrana, tak v rozsahu týchto tvrdení a dôkazov, ktoré boli produkované k rozhodnutiu o neodkladnom opatrení, bolo možné len predbežné posúdenie osvedčenia nároku na strane žalobkyne a to výhradne pre účely rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto nie je vylúčené, že na základe výsledkov dokazovania v už vyvolanom konaní vo veci samej môže súd konajúci meritórne v spore dospieť k iným skutkovým a právnym záverom. Rozhodnutím vo veci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa neprejudikujú práva a povinnosti sporových strán, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi a obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní súd nie je viazaný a môže rozhodnúť inak (uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo/171/2010).

I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštalácie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 a § 128 ods. 1 CSP), rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP), o trovách konania vzniknutých v súvislosti s týmto neodkladným opatrením (tak prvoinštančných, ako aj odvolacích) sa preto bude rozhodovať v konečnom rozhodnutí, a to v rozhodnutí podľa § 334 alebo § 336 ods. 3 CSP, prípadne v konečnom rozhodnutí v konaní vo veci samej.

Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobkyne, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97).

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).